

Opredelitev pojma »račun« iz 1. točke petega odstavka 13. člena ZPPDFT, ki določa, da ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila pri odpiranju računa v bankah in hranilnicah (v nadaljevanju: bankah) ni dovoljena, razen pri odpiranju začasnega depozitnega računa za vplačilo ustanovitvenega kapitala

ZPPDFT v svojem 3. členu, v katerem so opredeljeni v zakonu uporabljeni pojmi, izraza »račun« sicer ne določa, je pa v 18. točki 3. člena ZPPDFT podana definicija podobnega pojma »transakcijski račun«, na podlagi katere ima »transakcijski račun« enak pomen kakor v zakonu, ki ureja plačilni promet. Le-ta določa, da je transakcijski račun evidenca o prometu in stanju denarnih terjatev posameznega imetnika transakcijskega računa do izvajalca plačilnega prometa, ki jo vodi izvajalec plačilnega prometa za imetnika transakcijskega računa, na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa.

Pravne in fizične osebe ter osebe civilnega prava lahko prejemajo in nakazujejo denarna sredstva v plačilnem prometu le preko transakcijskega računa (razen če ni drugače določeno z zakonom, ki ureja plačilni promet, ali drugim zakonom). Ker je z vidika možnih zlorab pranja denarja ali financiranja terorizma najbolj tvegano ravno prejetje sredstev in nakazovanje denarnih sredstev na račune drugih imetnikov računov, je tudi za potrebe ZPPDFT smiselno pojem »račun« razlagati oziroma obravnavati kot transakcijski račun.

Po vsebini transakcijski račun ni enoten. Zakonodajca, pa tudi drugi, včasih povsem praktični dejavniki so podlaga za razdelitev transakcijskih računov na različne "vrste računa". Vrsto računa glede na status imetnika računa ali glede na lastnosti sredstev na računu določi izvajalec plačilnega prometa, Ob tem se upoštevajo okoliščine, ki izhajajo iz sklenjene pogodbe o vodenju računa, pomembne za določitev vrste računa.

K razlagi, da je pojem »račun«, kot je uporabljen v 1. točki petega odstavka 13. člena ZPPDFT, treba razumeti kot transakcijski račun napotuje že sama ta določba, ki kot izjemo od prepovedi dopušča »začasni depozitni račun za vplačilo ustanovnega kapitala«, ki v skladu s 13. točko Navodila o registru transakcijskih računov (Ur.l. RS, št. 105/2006) tudi sodi med transakcijske račune (Oznaka vrste računa: U - Prejetje vplačil ustanovnega kapitala).

Na podlagi navedenega je Urad mnenja, da pojem »račun« iz 1. točke petega odstavka 13. člena ZPPDFT pomeni račune, ki imetniku omogočajo prenos denarnih sredstev na račune drugih pravnih in fizičnih oseb ter oseb civilnega prava (npr. transakcijski račun, v okviru katerega lahko imetnik računa izda plačilni nalog, na podlagi katerega se sredstva iz njegovega računa prenesejo na račun prejemnika). Pojem »račun« pa ne zajema t.i. drugih pogodbenih razmerij oziroma računov, ki jih banka odpre ob sklenitvi določene pogodbe s stranko in ki omogočajo samo prenos sredstev s transakcijskega računa stranke na tak drug račun pri banki in nazaj (npr. kreditni račun ob sklenitvi kreditne pogodbe – na takšen račun banka nakaže sredstva odobrenega kredita, kreditjemalec pa nato na ta račun prenaša sredstva, ko vrača kredit). V okvir pojma »račun« zato ne štejeta tudi trgovalni in varčevalni račun (ob sklenitvi varčevalne pogodbe imetnik na varčevalni račun prenaša sredstva, po izteku varčevalnega obdobja pa banka ta sredstva vrne na njegov transakcijski račun).